

Vážení Tajovčania,

otvárate ďalšie číslo tohtoročných Tajovských novín. Rok sa prehupol do druhej polovice, jar do leta.

Leitmotívom, nosnou myšlienkou, celého štvrtročníka je slušnosť, odstránenie vulgárnosti z nášho slovníka i života, expresívnosti medzi ľuďmi, úcta človeka k človeku, váha priateľstva. Aké je nutné zachovávať hodnoty, tradície získané po našich predkoch, symbiózu života medzi človekom a prírodou. Aj kresťanské!

Každý deň sa presviedčame o časnosti života, o jeho zmysluplnosti a životných prekvapeniach..., ale tešíme sa aj zo spoločného oceneného diela tajovských generácií v pamätiach ich potomkov. (AM)

Dovoľte, aby som v tomto čísle vyslovila hlavne slovo – **Ď A K U J E M**.

PodĎakovanie patrí všetkým, ktorí majú stále chuť a energiu pracovať pre našu malebnú obec a v neposlednom rade udržiavať ju a zveľaďovať, aby sme sa tu všetci cítili komfortne. V prvom rade je dôležité, aby medzi nami dominovala ľudskosť, slušnosť, pokora a pracovitosť, ktorých atribúty patrili aj menu Ján Sedilek. S veľkou bolesťou sme sa s ním rozlúčili a pocítili sme to hlavne na brigáde cintorína, kde sme si s úzkosťou zaspomínali na jeho prácu. Česť jeho pamiatke!

Veľká vďaka patrí aj ženám a chlapom, kto-

rých ruky sa podieľajú na tom, že tajovský cintorín je vždy pokosený a upravený.

PodĎakovanie patrí aj zamestnancom obecného úradu a Ondrejovi Kohútovi, pri záchranných prácach počas povodňovej situácie, keď sa vybrežil v máji Vyhnátovský potok nad Autocampingom. Ten narobil nemalé škody na cestnej komunikácii a zaplavil šatne na futbalovom ihrisku vo Švárovej.

Ďakujem aj pánu Jozefovi Peniakovi st. za zreštaurovanie a obnovenie farieb na soche nášho patróna požiarnikov - sv. Floriána, ktorý sa už v novom šate týči v priečelí obecného úradu.

Vďaka pánu Marekovi Mesíkovi za novú plachtu na multifunkčnom ihrisku.

PodĎakovanie patrí všetkým poslancom a občanom, ktorý sa s ochotou zúčastnili na príprave a realizácii MDD a Jánskej hostiny.

Bez sponzorských darov, by sa nám pracovalo omnoho ťažšie. Veľké **ĎAKUJEM** patrí menovito:

- 1/ BBSK,
- 2/ OOCR,
- 3/ ALESTAV s. r. o.,
- 4/ Jánovi Bednárovi,
- 5/ OZ Za rozvoj Tajova,
- 6/ Veľkému Dvoru, Autocamping Tajov,
- 7/ pánu Ing. Milanovi Slávikovi,

*Pane bože daj,
aby sme si pomáhali,
navzájom sa tolerovali,
jeden na druhého sa
nehnevali.
Neunáhylene nekonali,
nedorozumenia vysvetlili,
spoločné
dobrodružstvá
zažili.
Pane bože daj,
nech záleží
na priateľstvách
aj v tých najtemnejších tmách.
Pane bože ochraňuj priateľov,
nech sme
pre seba
oporou.
Pane bože daj
a v tomto
všetkom
nám pomáhaj.*

Milan Rúfus Modlitba za priateľstvo

- 8/ pánu Miroslavovi Greškovi st.,
- 9/ Urpiner-u,
- 10/ Marekovi Mesíkovi,
- 11/ Michalovi Bérešovi,
- 12/ Michalovi Kováčovi,
- 13/ TWD,
- 14/ Planeo elektru,
- 15/ Dušanovi Chabanovi,
- 16/ Ivete Bencovej,
- 17/ Zlatníctvu Stanislava Vigaša,
- 18/ Vigaš Time zlatníctvu
- 19/ Peter Škvarka Pagy bike.

V neposlednom rade patrí veľké **podĎakovanie** hudobnej skupine Duchoňovci, ktorá sa postarala o skvelú zábavu. Tú ste vytvorili všetci zúčastnení.

Ďakujeme za vašu podporu a tešíme sa na ďalšie úspešné podujatia v Tajove.

Janette Cimermanová, starostka obce

Ak je jún studený, sedliak krčí ramený

Májová povodeň pod Lesákom – vybreženie Vyhnátovský potok

3. jún 2023 – Medzinárodný deň detí v Tajove

Bábkové predstavenie na MDD v kultúrnom centre vďaka JUDr. Mgr. Art. Silvii Zaprihač - Pavličkovej novej obyvateľky Tajova s rodinou (dom od Kováčov)

Inštalácia zrenovovanej sochy sv. Floriána

Tajovskí kosci a hrabačky po práci v cintoríne

Suchý jún plní sudy vínom

Jano, Jano, Vajano....

tento pohanský text piesne pochádza ešte z čias Veľkej Moravy a súvisí s letným slnovratom. Tak ho počuli aj sv. Konštantín a sv. Metod, keď prišli na Moravu.

Každý národ má nejakú tradíciu spojenú s letným slnovratom a najkratšou nocou v roku. Naši predkovia verili, že v túto čarovnú noc môžu byť splnené želania a stať sa môže takmer všetko.

Keďže ide o veľmi starý pohanský sviatok, cirkev našla riešenie, ako spojiť kresťanstvo k tomuto dňu. Spoločná slávnosť letného slnovratu a svätého Jána Krstiteľa sa uvádza už v listinách z 5. storočia. Cirkev stanovila na tento deň dátum narodenia svätého Jána a do kresťanskej logiky zapadalo aj to, že svetlo vyjde víťazne z boja medzi svetlom a tmou.

Dnes táto tradícia opäť zažíva renesanciu: v mnohých krajinách ju oslavujú radovánkami, ľudovými hrami a skokmi cez oheň.

Rok sa s rokom stretol a znova majú Jánovia sviatok. Ale v Tajove je o to vzácnejší, že to je pre našincov veľký deň. Deň hostiny, odpustu, hodov (ako nazývajú takýto deň v jednotlivých regiónoch Slovenska) na počesť patróna nášho chrámu – Sv. Jána Krstiteľa.

Od sobotného rána rozvážali pripravované dobroty – tak ako každý rok, rôzne druhy gulášov. Poobede nechýbali radovánky pre deti. Pre dospelých vedomostná súťaž o našom Mikroregióne. Súťažili družstvá z Kordík, Králik, Riečky a z Tajova. Víťazom sa stali Kordíky. Sprcha od hasičov ochladzovala, hudba a tanec sprostredkovali dobrú náladu. Do tanca a na počúvanie vyhrávali Duchoňovci. Potom nasledovala do hlbokých nočných hodín diskoteka pre mladých aj starších.

Dovidenia zas o rok!

AM/JC

Príprava priestorov na Jánsku hostinu

Chlapecká práca nadovšetko...
To budú guláše!

Tohtoroční šéfkuchári aj kuchtíci

Kontrola najvyššieho šéfa

To je práva ochladenie!

Do tanca a na počúvanie
hrali Duchoňovci

Do Jána sa deň dlží a po Jáne kráti

Zamyslenie

Nastúpili sme na Slovensku do predvolebného obdobia. Nezaškodí sa zamyslieť nad súčasným stavom našej spoločnosti. Mali by sme vážne pouvažovať nad novou vládou garnitúrou, ktorá má zísť z volieb. Koho voliť, čomu dať prioritu pri výbere? Vieme, už čo chceme a čo nechceme? Isté je, že každý z nás vie, že nechce skrivodlivosť, politický analfabetizmus, či primitivizmus a už vôbec nie vulgárnosť. Chceme ľudskosť, otvorenosť, demokraciu, profesionalitu na všetkých postoch, konštruktívnosť v komunikácii... Je toho neúrekom, čo ma vymiznúť a čo sa ma do našich životov vrátiť... Hlavne morálka, etika!

Možno, že vám pomôže svojimi myšlienkami, analýzou súčasného stavu slovenskej spoločnosti doc. PaedDr. Anton Lauček, PhD. (1950). Je to vysokoškolský učiteľ. Patrí k zakladateľom Katolíckej univerzity v Ružomberku. Od roku 2012 pôsobí ako docent na Fakulte humanitných vied Žilinskej univerzity.

Je aj spisovateľom – básnikom a prozaikom. Historickou novelou *Cez utrpenie* (1997) sa vrátil k tragickým udalostiam, ktoré sa odohrali roku 1907 v Černoveji. Okrem iných napísal tiež prvý román o Andrejovi Hlinkovi pod názvom *Andrej* (2007) a životopisnú prózu o biskupovi Jánovi Vojaššákovi s názvom *Anjelom svojim prikážem o tebe* (2000). Je autorom *Stručnej príručky nemčiny pre turistov* (1992), vysokoškolskej učebnice *Autori katolíckej moderny - život a prehľad tvorby* (2000), *Katolícka moderna* (2003), *Katolícka moderna /aj v reflexii/* (2014).

Autor tohto príspevku – doc. PaedDr. Anton Lauček, PhD. – pri odovzdávaní myšlienok zámerne použil expresívnu lexiku (citovo podfarbenú slovnú zásobu) tzv. pseudo-publikačného štýlu, aby vystihol expresívnosť, ba až vulgárnosť doby, ktorú práve žijeme. Ponúkame vám ju v skrátenej podobe.

AM

„Debilizácia“ národa alias dobré knihy často nahradia najlepšie univerzity?

Aj vy zostanete v rozpakoch a zhnusení, keď si zapnete televízor a ovalí vás presila programov chudobných hlavne duchom? Vo svojich základoch majú jedného a toho istého činiteľa, a tým je primitivizmus. Rôzne susedské, rodinné prípady, vymieňajúce sa manželky, variácie mamy s varechami vrieskajúce lepšie ako tie druhé, retardované chudery naháňajúce sa za nakupovaním handier, a všetci sú a každý deň „star“ predvádzajúci drzý, tupý, agresívnosťou okorený dialóg.

Aby sa ohlupovanie diváka umocnilo, viaceré seriály pre „ľapnutých“ vychádzajú poprepisované i v knižnej podobe. Aj „smotánkové“ ukážky, sa vlastne divákom vysmieľajú. V prvom rade statočným a slušným ženám, mnohokrát za nizučkú mzdu ťažko pracujúcim, ktorým kamera predvádza veľmi drahé oblečenie, kabelky a topánky tzv. celebrit... A o „realitýšou“, rapídne znižujúcich IQ diváka, je škoda reči. **Predtým písali filmové a televízne scenáre umelci – spisovatelia a scenáristi.**

Ak by ste vo vysielaní súkromných televíznych médií hľadali umenie, nepomôže ani lupa. Niet ho tam. Umenie totiž človeka kultivuje, robí ho citlivejším, vnímavejším a múdrejším. A taký je pre médiá nepoužiteľný. Do nimi nastraženej pasce plnej nekultúrneho hnoja padá hlavne mladý divák, jemu sugerujú, že všetko, celý život je úžasná šou, netreba nič robiť, len sledovať to, čo vysielajú, obdivovať vyšinuté „osobnosti“, pojašene sa baviť, zapájať do súťaží, telefonovať. **Ak nie si vulgárny, bezočivý a rozdrapený hlupák, nie si moderný.**

Vzdelanie a rozhľad je to posledné, čo človek v súčasnej spoločnosti potrebuje. Vtĺkajú mu do hlavy, že zarábať sa dá aj ináč, spoliehať sa na pochtívú prácu ako zdroj obživy je prežitkom a záležitosťou pre zaostalú skupinu obyvateľstva.

S osprostieváním národa sa začína už od materskej škôlky. Tam posadia deti pred obrazovky a nechajú sledovať animované rozprávky, v ktorých vystupujú hlavne vykonštruované monštrá a obludy, na ktorých ani nerozoznáte, čo to je a kde to má hlavu. Chúdatá detúrence kukajú, ozaj nevedia na čo, a pritom sa stávajú aj závislými na internete. Ak sa potom stretnú s klasickou rozprávkou o princeznej, Popolvárovi, dobrom deduškovi, v ktorej dobro víťazí

nad zlom, nechápu dianie. **Nerozumejú, čo je dobro a čo je zlo.** (Podľa toho sa neskôr v živote aj správajú.) Sledovanie obrazovky a bavenie sa so smartfónom spôsobuje malému divákovi stenčovanie formujúcej sa mozgovej kôry smerujúcej k demencii, čo sa stáva až človeku vo vysokom veku – to vedci u detí v posledných výskumoch zistili, no veľa o probléme nesmú publikovať, aby niekomu nekazili miliardové nadnárodné kšefty.

Slovenčina patrí hlavne vďaka svojej gramatike a štylistike k najťažším jazykom na svete. Vraj! Je zároveň prejavom a dôkazom vysokej kultúrnosti i myšlienkového bohatstva, akým oplývali naši predkovia. Vďaka tomu sa náš škopolovinej mládeži rozvíjali aj tie mozgové kapacity, ktoré iné národy kvôli jednoduchosti svojej materčiny nevyužívali. My sme i preto patrili k tým múdrejším. Lenže v súčasnosti sa dokonala znalosť jazyka nevyžaduje ani pri nástupe na vysokú školu. To najzákladnejšie, čo museli ovládať žiaci ešte v časoch Márie Terézie, čiže čítanie, písanie a rátanie, naši maturanti poznajú len povrchné. Skutočný vedomostný základ absolventi prichádzajúci na „výšku“ nemajú. Neodniesli si ho ani zo základnej, ani zo strednej školy. Tam učitelia často nemôžu slobodne a tvorivo učiť, zväzujú ich nezmyselné predpisy z ministerstva. Všetky vzdelávacie inštitúcie sa napokon uspokojili s tým, že majú aspoň nejakých žiakov, a preventívne od nich nič nevyžadujú, aby náhodou neprestúpili na inú školskú ustanovizeň, ináč by škola prišla o financie.

Žiaci potom aj pri malej násobilke používajú kalkulačku a nevedomcom nepodarené opravuje pravopis program nainštalovaný v počítači. Zvyšujú sa počty školákov, ktorí v živote neprečítali žiadnu knihu – nerozumeli by napísanému. (A nik im neprezradí výrok R. W. Emersona, filozofa a mysliteľa, že dobré knihy často nahradia najlepšie univerzity.) Síce dokážu nájsť informácie na internete, ale bez vedomostného základu nie sú schopní vypátrať súvislosti a vsadiť informáciu do kontextu – čiže je pre nich zbytočná. Základné a stredné školy v stave, do akého sa nepodarenými reformami dostali, nedokážu potrebné rozvíjať verbálne a analytické schopnosti žiakov.

Vysoké školy potom stavajú na základoch z piesku. Okrem toho sa povymýšľali odbory príťažlivo marketingovo znejúce, no v súčasnej praxi nevyužiteľné. Svoj

Mrkva zasadená na Jána je zdravá

Doc. PaedDr. Anton Lauček, PhD.

zánik majú v sebe už zabudovaný. Takých sú stovky a absolvujú ich tisícky podvedených študentov. V univerzitných učebných programoch sa neráta s tým, že poslucháčov vysokej školy budú doučať aj vedomosti, ktoré mali ako samozrejmosť už po skončení „zédéešky“ ovládať.

No vďaka tomu, že sa v našom nižšom školstve presadzuje tendencia „nebiflovať sa“, majú študenti často zakrpatené centrá mozgu rozvíjajúce a upevňujúce pamäť a na vysokej škole im robí obrovské problémy osvojovanie vedomostí a verbálna prezentácia. (Skúste sa ich spýtať, či vedia zarecitovať naspamäť nejakú báseň. Budú na vás pozeráť ako na trojštvrťového blázna.)

Budúca inteligencia nemá problém chodiť do školy v teplákoch alebo maskáčoch, dať sa označovať piercingom ako jalovice alebo kedysi otroci, producírovať sa po ulici so smiešnymi gundžami na ušiach a káblami z nich trčiacimi a mnohí z nich, keďže si nedokážu ozdobiť ducha, „skrášľujú“ svoje telo stupídnyimi tetovačkami.

„Vysoké školy prestávajú byť ostrovmi ducha, na ktorý keď študent vstupuje, dostane chuť vedieť, poznávať a vzdelávať sa – stali sa len agentmi a pomocníkmi v naplňovaní ekonomických a byrokratických záujmov“. Toto Liessmannovo konštatovanie vystihuje súdobé nastavenie väčšiny univerzitného školstva vo svete a my nie sme výnimkou. A navyše na Slovensku spomenutý trend mohutne rozvíjame: bakalárska a diplomová práca sa dá beztriestne kúpiť, titul tak isto. Vlastne tolerujeme trestný čin podvodu, lebo vzdelanie, to, čo si kultúrne národy nadovšetko vážia, u nás rapídne stráca svoju hodnotu.

Vyspelé národy si školstvo naozaj, a nielen verbálne ako my, pestujú. Vedia, že iba vzde-

lané obyvateľstvo sa dopracuje k vysokej životnej úrovni. Preto sa usilujú, aby ich deti učili len tí najlepší. My sme sa postarali o to, aby dobrí a najlepší z krajiny pod Tatrami odchádzali a radšej sa už nikdy nevracali. Po parlamentných voľbách na Slovensku ministerstvo školstva obyčajne uchmatne strana prezývaná „Národnou strakou“, a tá nemá najmenší problém okrádať deti a mládež. A bohorovne sa nadrapujúci politici, aby vyšli v ústrety spodine, útočia na učiteľov, lebo majú dva mesiace prázdnin. Ale nedopovedia, že keby ich kantor nemal, po pár rokoch skončí v blázinci, že učiteľ si nemôže vybrať dovolenku, kedy chce...!

Divadelné scény vo väčších mestách našej krajiny bývali chrámom umenia. Na predstavenia chodilo obecnstvo vyobliekané sviaťtočnejšie ako do kostola – ženy v elegantných róbach, mužská časť v oblekoch. V súčasnosti sa tak obliekať netreba. Pokojne si na seba navlečte to, čo sa nosí do maštale alebo na brigádu. Lebo výrazy a dianie, ktoré divák na doskách sleduje, je v prípade viacerých predstavení vhodné ozaj pre ošípané. Módne spracovanie klasikov prešpikované vulgarizáciami až po nahých účinkujúcich má byť pre divadlo cestou ako prilákať diváka.

Aj verejnoprávny rozhlas by ste niekedy najradšej vypli, lebo namiesto dobrej populárnej hudby vysielal zavýjanie, nótenie, blikanie, húkanie, „jéjékanie“, rapotanie – väčšinou ide o tzv. pesničky poskladané všelijakými superstaristami, ktorí, podobne ako v rozhlas zamestnaný hudobný redaktor, nemajú šajnu (šajn bolo platidlo v monarchii) o tom, čo môžeme klasifikovať ako skutočnú melódiu a hudobný nápad. Navyše aj úbohosť textov dokazuje amaterizmus „textára“.

Pritom vlastné nemálo súčasnej a aj staršej kvalitnej slovenskej populárnej hudobnej produkcie – a to nehovorím o českej, ktorá nám je blízka – no zrejme v branži „vzdelaní“ redaktori ju nepoznajú. Ak by ste sa takého opýtali, či pozná napríklad šansóny a počul o Édith Piaf, pozeral by na vás ako Winnetou na mobil.

Výhľad na krásu prírody pri cestách sme nahradili tisíckami billboardov. Žiadny štát na svete takéto prznenie svojej krajiny nedopustil. Veľké farebné plagáty obsadili hlavne politické strany a politici. Presviedčajú naivných, vraj oni jediní chcú dobro pre Slovensko a nekonečné blaho pre národ. Väčšinou sú to práve tí, ktorí nás od začiatku okrádajú. Nepotrebné, aby občania múdreli. Pretože takí by žiadali nakradnuté vrátiť a zlodějov posadia do basy.

Poriadne sa im prizrite! Každý s vypleštenými očami, akoby ho práve prepustili z liečenia... Človek si dá iba hlavu do dlani a spytuje sa, čo sa to vlastne deje? Prečo sa programovo naordinovanému hlúpnutiu nevzpierame?

Asi mala pravdu nebohá stará mať, keď vyhlavovala, že „sprostosť je tiež darom Božím“.

Len čím sme si ho tak prehojne zaslúžili? Neviete? Dopustite to aj naďalej?

Anton Lauček

Verní tradícii

12 učiteľov škôl s vyučovacím jazykom slovenským z Maďarska, Srbska a Ukrajiny 4. mája 2023 zavítalo počas kurzu v Metodickom centre UMB pre Slovákov žijúcich v zahraničí v Banskej Bystrici **na vlastnú žiadosť** do Tajova.

Privítali ich starostka obce Mgr. Janette Cimermanová a emeritná riaditeľka MC UMB pre Slovákov žijúcich v zahraničí Mgr. Anita Murgašová v zrenovovanej tajovskej škole.

Starostka obce im spomenula anabázu rekonštrukcie školy, ktorú účastníčky poznali z minulosti ešte ako pamätnú izbu Jozefa Murgaša, začínajúcu ruinu plnú plesne.

Po prehliadke PD JGT a JM krajské učiteľky pobudli v kultúrnom centre obce, kde im predstavila Mgr. Murgašová monografiu Tajov a Jabříková, venovala čísla Tajovských novín a pripomenula návštevníckam históriu Tajova a zmeny, ktoré nastali od ich ostatného pobytu v našej obci. Skonštatovali, že obec rozkvitla do krásy. Budú sa tešiť na ďalšie stretnutia v budúcnosti, aby tradícia bola zachovaná.

AM

Ktože to býva u Gregorovcov dnes?

My všetci skôr narodení si ešte pamätáme na tetu Leonku od Gregorov. Žila v rodičovskom dome jedného z ôsmich bratov spisovateľa Jozefa Gregora-Tajovského. V uličke za krčmou. Jedna z milovaných neterí Tajovského. Bola to práve ona, ktorá prišla do Bratislavy svojmu strýkovi, tetičke Hane a sesterničke Dáške variť najchutnejšie tajovské halušky, či fazulovicu, ktoré mal spisovateľ nadovšetko rád. Keď raz prišla z nákupu na bratislavskej tržnici domov, v to májové ráno roku 1940, našla svojho strýka Jozefa v kuchyni na diváne mŕtveho. Večer si ľahol spať a ráno už sa nezobudil.

Po jej odchode na večnosť k strýkovi na tajovský cintorín, stráž nad domom, ktorý sa stal majákom medzi potomkami všetkých Gregorovcov, aj vnukov, či pravnukov Hany Gregorovej a Jozefa Gregora-Tajovského a ich dcéry Dagmar Prášilovej, prevzal štafetu nad domom prasynovec tiež Jozef Gregor. Hoci žil v Bratislave, ale každú voľnú chvíľu trávil v Leonkinom domčeku. Pred pár rokmi domček osirel, spustol nadobro. Aj Leonkin synovec Jožko odišiel náhle do večnosti.

Rozhovor s novými obyvateľmi Gregorovského domu, mladými umelcami Alexandrou Matušovovou a Filipom Žilkom sme robili v TN2 2021 ešte pred Covidom. Práve ten mnohým ľuďom riadne zamiešal životné osudy. Tak sa stalo aj novým majiteľom. Spev a hru na organe pani Sašky sme radi počúvali z chóru tajovského kostola. Človek mieni a Corona zmenila. Museli dom predať. Teraz má nových majiteľov – Kollovcov. Sú to štvorčlenná rodina: otec Ján Kolla, priateľka Lívia Čatlošová a dve deti – študenti Natália a Jakub Kollovci. Povoláním sú Ján a Lívia štátni zamestnanci. Poďme navštíviť zatiaľ neznámych osídlencov! Vstúpme do ich ruralistického (dedinského) zrenovovaného domčeka z 19. storočia!

1. Čo vás primälo k tomu, že ste sa rozhodli bývať v Tajove v dobovom hutníckom domčeku?

- Cesta ku nášmu vysnívanému domčeku bola viac menej šťastná náhoda. Spolu s priateľkou sme boli nakuknúť do niekoľkých domčeka, ktoré boli v tom čase v ponuke na predaj a verte či nie, keď sme vošli do toho „osudového“ v Tajove, hneď na nás jeho atmosféra úplne pohltila. Bol to ten pocit, keď sa zhlboka nadýchnete, privreť oči a v duchu si poviete: „tak toto je to miesto!“ Musíme tiež dodať, že tak, ako nás očaril dom svojou jedinečnosťou, tak nás uchvátila aj dedinka Tajov, jej krásna okolitá príroda a tiež ľudia, ktorí nás prijali veľmi srdečne.

2. Súvisí to aj s vašim profesijným zameraním?

- Výber domčeka a ani lokality nemá priamy súvis s našimi profesiami, ale už po niekoľkých hodinách strávených v tomto prostredí nám bolo jasné, že to bol správny výber.

3. Poznali ste históriu rodiny z tohto domu?

- Pri kúpe domčeka sme žiadne informácie o jeho histórii nemali, ale keďže sme obidvaja zdravo zvedaví, popyzvedali sme čo to od susedov. Rovnako sme si prečítali články, venované minulosti tejto stavby a tiež významnej tajovskej osobnosti, ktorá tu v domčeku žila a to o umelcovi – rezbárovi Eduardovi Gregorovi. Veľa sme sa dozvedeli o jeho šikovnosti a dielach, ktoré sú uložené aj v Pamätnom dome JGT v Tajove a môžu si ich návštevníci tejto malebnej obce pozrieť aj osobne. Je pre nás veľkou poctou, že práve my sme ďalšími obyvateľmi tak významnej historickej stavby.
- Musím vás poopraviť: v tomto dome nežil Eduard Gregor, ale jeho starší brat Štefan. Od Eduarda Gregora tu boli ale rezbárske diela venované svojmu bratovi – stolárovi, otcovi tety Leonky, ktorá v tomto dome žila a umrela.

4. O čom snívate do budúcnosti v súvislosti s Tajovom?

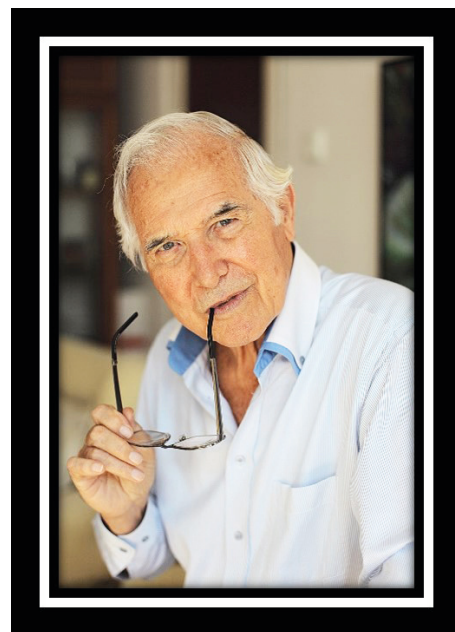
- Naším snom je začleniť sa plynule do života obce, byť jej súčasťou a užívať si pohostinnosť tak krásneho miesta, ktoré z každej strany na vás dýcha svojou históriou a jedinečnosťou.

5. Ako chcete pomôcť pri zviditeľňovaní krásnej obce, v duchu známeho výroku Jozefa Gregora-Tajovského: „Najkrajším miestom v širom svete je môj rodný Tajov!“

- Určite sa budeme snažiť zveľadiť aj svoje okolie domu tak, aby zapadlo do koloritu malebných tajovských domčeka, ktoré v každom ročnom období vyzerajú ako z rozprávky. To všetko je ako maľované, alebo vyšívané na obraze. Vy si uvedomíte, že ste súčasťou tohoto „krásna“ a viete, že urobíte všetko preto, aby ten pocit vo vás zostal navždy.

Vážení Kollovci, veľmi pekne ďakujem za rozhovor. Želám vám za Tajovčanov nech sa vám dobre býva, nech máte šťastia na stretnutia iba s dobrými ľuďmi.

Rozhovor viedla AM

**Juraj Sarvaš
(1931 – 2023)**

A teraz milí veľmi vážne, pochodeň dymí, kto ju zažne? Ktože opäť rozsvieti - od detí k veľkým - do detí? My musíme tú pochodeň rozžať v deťoch, aby oni mohli rozžínať potom do svojich detí...

Týmito slovami nášho národného barda Milana Rúfusa vzdávame úctu pri odchode z časnosti nášho sveta do večnosti, my Tajovčania, vzácnemu priateľovi Tajova a jeho slávnych rodákov – Jozefa Murgaša, Jozefa Gregora – Tajovského ako aj pána učiteľa Jozefa Šeba, výnimočnému majstrovi slova Slovákom súcim na slovo **Jurajovi S A R V A Š O V I**. Vystupoval na tajovských divadelných doskách ešte v starom Kultúrnom dome pri rôznych príležitostiach – výročiach ochotníckeho divadla, výročiach narodenia, či úmrtia Jozefa Murgaša a Jozefa Gregora-Tajovského, v PD JGT a JM. Obdivoval tajovských ochotníkov a drukoval im. Naposledy vystúpil vo februári 2014 pri 150. výročí narodenia Jozefa Murgaša, žiaľ, už iba na Obecnom úrade v Tajove.

Juraj Sarvaš sa narodil 14. júla 1931 v Radvani, ktorá je dnes súčasťou Banskej Bystrice, ako najmladšie, ôsme dieťa, ako pohrobok po smrti otca. Po absolvovaní gymnázia, na ktorom hrával divadlo a recitoval, odišiel za ďalším vzdelaním do Bratislavy na Vysokú školu múzických umení (VŠMU). Prijatý bol do triedy Andreja Bagara. Z VŠMU, ktorú ukončil v roku 1955, viedli jeho kroky spolu s manželkou Zlaticou Gillovou do Divadla Jozefa Gregora Tajovského (DJGT) do Zvolena.

Ladislav (27.6.) huby sial, Peter, Pavel (29.6) ich pozbieral

Po siedmich rokoch na zvolenskom javisku prijal v roku 1961 ponuku Slovenského národného divadla (SND) v Bratislave, kde pôsobil 35 rokov, do roku 1996. V legendárnej šatni číslo 42, v ktorej sa schádzali všetci herci, bol spolu s Jozefom Adamovičom, Oldom Hlaváčkom, Michalom Dočolomanským a Jurajom Slezáckom. Na divadelných doskách vytvoril Juraj Sarvaš desiatky rôznorodých charakterových postáv.

Svoje umenie odovzdával až do roku 2022 aj študentom na Akadémii umení v Banskej Bystrici, o založenie ktorej sa v roku 1997 výrazne pričínal. Juraj Sarvaš v roku 1984 získal titul zaslúžilý umelec a v roku 2009 mu prezident SR Ivan Gašparovič udelil štátne vyznamenanie Pribinov kríž II. triedy za mimoriadne zásluhy o kultúrny rozvoj Slovenskej republiky najmä v oblasti hovorového umeleckého slova.

Na záver našej úcty Jurajovi Sarvašovi, veľkej osobnosti nášho národného kultúrneho života pri jeho odchode do večnosti uvádzame pre všetkých nás jeho odkaz pre naše budúce žitie: *Krstený som bol v kostole, kde kázal Sládkovič, ako by mi sudičky práve tohto veľkého básnika vložili do môjho života. Celý život sa zaoberám Sládkovičom, nielen jeho životopisom, ale najmä jeho básňami. V roku 1941 sa v Radvani odhaľovala socha Sládkoviča, ktorá je tam dodnes. Ešte som síce nechápal, čo všetko sa tam hovorilo, ale ten moment sa mi vryl navždy do pamäti. Preto aj dnes hovorím, že už malé deti treba brať na kultúrne podujatia, lebo to všetko, čo tam zažijú sa im zapíše do ich duše. Deti síce nemusia ešte všetkému rozumieť, ale už v skorom veku prijímajú do svojho srdiečka kultúrne hodnoty, opateru svojich rodičov i atmosféru svojho rodiska. Ak niečo z tohto vypadne alebo zlyhá, deti nemajú šancu na dobrú výchovu a vzdelanie ani dnes. Mali by počúvať svojich pedagógov, učiť sa to, čo je ich veku primerané, aby vedeli, o čom hovoria, mať predstavivosť a predovšetkým mať v úcte svoj materinský jazyk, lebo škola je „chrámom ľudskosti“.*

Odkazujem dnešným rodičom i učiteľom: držte si v sebe vzájomnú úctu a stálu spoluprácu. Učiteľom želim veľa trpezlivosti a rodičom, aby si vážili prácu pedagógov. Potom vo vzájomnej zhode môžu spoločne vychovávať a vzdelávať našu slovenskú mládež.

Aj o tom je poézia, ktorá dokáže vypovedať pravdu o celom živote človeka, lebo ako to napísal majster Rúfus: „Človek v útrobach zeme víťazí i v kozme, pod korytami riek i na dne morí a predsa všetko sa lomí na tom, kto sme!“ S úctou sa klaniame Jurajovi Sarvašovi za všetko. V našom ďalšom živote nám bude veľmi chýbať.

Prevzaté skrátené znenie zo ZVON-a

IK/AM

Kniha roka 2022

14. marca 2022 doviezli z vydavateľstva Dali - BB s. r. o. na Obecný úrad v Tajove výtlačky prvej pamätnice Tajov a Jabříková. Bol to úžasný počín v dejinách našej obce. Potom 24. júna 2022 v tajovskom Kostole sv. Jána Krstiteľa bola slávnostná prezentácia prvej knihy o histórii baníctva, hutníctva nielen v tomto regióne ale na celom Slovensku. Vydavateľom a garantom bola obec Tajov. Na odporúčanie PhDr. Vladimíra Sklenku ObÚ v Tajove prihlásil monografiu do súťaže **Kniha roka 2022**.

Hlavnými organizátormi tejto súťažnej prehliadky sú Klub fotopublicistov Slovenského syndikátu novinárov, Štátna vedecká knižnica v Banskej Bystrici. Spoluorganizátormi - múzeá, knižnice a galérie na Slovensku. Partermi Únia miest Slovenska, ZMOS, Zväz polygrafie na Slovensku, vydavateľstvo Dali, Balans a ďalší.

Cieľom súťažnej prehliadky - kalendárov a monografií - je spoločenské zvýraznenie a propagovanie významného kultúrno-spoločenského, informačného a výtvarného hodnotenia diela. Posudzuje sa vizuálna úroveň exponátov aktuálneho roka, so zreteľom na ich kvalitu, grafické riešenie, kvalitu fotografie, polygrafickú úroveň, použitý materiál (papier a pod.). Najkrajšie diela, ktoré v jednotlivých kategóriách ohodnotí odborná porota sú odmenené prestížnymi diplomami.

27. apríla 2023 v Štátnej vedeckej knižnici v Banskej Bystrici sa konalo zverejnenie výsledkov súťaže. V kategórii monografia obce naša monografia z veľkého množstva prihlásených prác **získala tretie miesto**.

AM

Foto: Boris Fugger/AM/HD

Mgr. Janette Cimermanová, Mgr. Anita Murgašová PhDr. Zlatica Troligová s diplomom a ocenenou knihou roka 2022

Ocenené publikácie vystavené v ŠVK v Banskej Bystrici

Autori monografie a starostka obce Tajov - Janette Cimermanová

Mgr. Janette Cimermanová - starostka obce Tajov. Dr. Anna Chlebovcová, Mgr. Anita Murgašová - spoluautorky knihy, Ing. Peter Valach - grafik za ŠVK BB a Tajovčan s ocenením

Keď na svätú Annu prší, mokro sa do stodoly nosí (26.júl)

Radost' v srdci

Mať radosť v srdci. Mať pokoj v srdci. Mať lásku v srdci. Mať v srdci Ježiša.

Aj my sme mali radosť v srdci, lebo **v nedeľu 14. mája 2023** v našom farskom kostole prijalo jedenásť detí do svojich čistých detských srdc eucharistického Ježiša Krista. Je to Božie Telo, Telo Kristovo - chlieb života.

Z Tajova prvýkrát prijali Eucharistiu Barborka Štefančíková, Šarlota Šturlajterová, Patrik Lakomčík a Mathias Mesík. Deťom želáme zdravie tela i duše a nech ostanú v priateľstve s Ježišom celý život.

jp

20 rokov služby Bohu v Tajove

1. Pochválený buď Ježiš Kristus! Vážení pán farár, čas letí jak vtáci nedozierni, povedal klasik básňou. Skutočne, je až neuveriteľné, že v tomto kalendárnom roku uplynie už 20 liet vašej služby Bohu v našom a už aj vašom Tajove. Ako si spomínate po čase na prvý dojem z novej farnosti?

- Na veky amen. Pekný deň. Máte pravdu, 1. júla začíname spolu už 21. rok nášho spoločného života v Tajove. Je to pekné číslo, tých 20 rokov, je to realita, ale hlavne sú to konkrétni ľudia, nové vzťahy, kopec stretnutí, práce a rôznych pestrých udalostí. Keď to zhrniem, tak moja nová rodina -

celé farské spoločenstvo. A za všetko som Vám vďační.

2. Aké ste mali prvotné očakávania a predstavy v novom pôsobisku?

- Veľké, úprimné a zároveň aj skromné. Samozrejme bol som o 20 rokov mladší, plný síl, entuziazmu a plánov. Chcel som byť aspoň "dobrým farárom" pre všetkých. Veriacich aj neveriacich. Chcel som, aby sa viera z kostola preniesla do každodenného života.

3. Čo vám dali, obrazne povedané, Tajovčania? Aká je, podľa vás, súvaha účtov strán má dať a dať?

- Odpoviem, na remízu. Navzájom sme si určite veľa dali. Toho dobrého bolo a je stále viac. A stále platí, že čím viac sme ochotní z lásky dať, tak tým viac (násobne) sa nám to vráti späť. Ale prirodzene boli aj situácie, kedy bol človek sklamaný, či nepochopený, no naučil som sa to prijímať s pokorou, lebo takéto niekedy aj nepríjemné veci nás najlepšie formujú a robia lepšími. Učme sa ďakovať aj za chyby. Niekedy ich robíme všetci, vrátane mňa.

Peter a Pavol rozsievajú huby

4. Za tých 20 rokov zostáva po vás hneď niekoľko superlatívov v spolupráci s vedeniami obce, minulými aj súčasnými (chodník na Kalváriu, pamätná tabuľa Eduardovi Gregorovi, dlažba pri kostole, socha Jozefa Murgaša, studňa pri fare atď). Je toho nemálo! Ako si spomínate na ich realizáciu?

• Ďakujem všetkým, ktorí priložili ruku k dielam. Ako ste už spomenuli, musí to byť v zhode obce a farnosti. Robíme to nie pre seba, ale pre spoločné dobro a niečo aj pre ďalšie generácie. V minulosti bola realizácia prác fantastická. Veľa ochotných ľudí. Na brigádach sme sa stretli, porobili, viac spoznali, potom debatovali a popíjali. A hrdí a natešení sme išli domov, že

niečo dobré sa opäť podarilo. Dnes? Problém. Vidíme, že je to a bude to ťažšie. Je nás menej a zároveň aj človek sa za 20 rokov zmenil. Položme si otázku: "Ako som sa zmenil ja? Som stále ochotný prísť, urobiť, pomôcť a podeliť sa, alebo naopak myslím len na seba, svoju rodinu a dosť. A uztvárame sa, vyčleňujeme sa, kritizujeme a potom upadáme do rôznych sklamaní a depresí."

5. A čo zaželať do ďalších 20 rokov?

• Budme dobrí, ak môžeme a vládžeme. Nech o ďalších 20 rokov môžu ľudia povedať, že v Tajove žijú dobrí a ochotní ľudia. Skúsme k tomu prispieť. My, nikto iní nebuduje našu prítomnosť a budúcnosť. Nevyhovárajte sa a nenechajte sa znechutiť. Skúsme viac využiť náš krásny kostol a osobnú modlitbu na posvätenie, uzdravenie a zveladenie seba a nášho malebného Tajova.

Ďakujem za rozhovor. Vážený duchovný otče, nech vám Boh dá túžbu po dokonalosti, ku ktorej vás volá evanjelium. Nech vás privedie k tomu, aby ste zo všetkých síl a s celou vrúcnosťou podali pomocnú ruku všetkým tým, čo potrebujú vašu pomoc. Už pre ďalšiu generáciu... Uvedomujeme si, že 20 rokov to je ďalšia generácia!

Pane Ježišu, ďakujeme ti, že máme medzi sebou kňaza, tvojho služobníka a správcu Božích tajomstiev. Prosíme ťa, daj mu vernosť a vytrvalosť v tejto službe a nám daj živú vieru, aby sme v ňom videli tvojho posla.

Rozhovor viedla AM

Inštalácia sochy Jozefa Murgaša

Ak je teplý svätý Jakub - studené sú Vianoce (25. júl)

Naši jubilanti

APRÍL

Brkalová Mária
Bartoš Ján
Suja Jozef
Duč Vladislav
Zaprihač Pavličková Silvia, JUDr. Mgr.art.
Greško Róbert
Stráňavský Adam
Gáliková Michaela, MUDr.
Valachová Dáša
Zaprihač Rebeka

MÁJ

Schlosser Jaroslav
Ovšonková Ľubica
Pražienka Eduard, Ing.
Homolová Michaela

JÚN

Hronec Ján, Ing.
Gnotová Katarína, Bc.
Papřčková Simona
Krestianková Anežka
Kraus Michal

Jubilantom srdečne blahoželáme!
Majte bezstarostné a pokojné ďalšie roky života. Budte zdraví, šťastní a obklopení láskou.

Blahoželáme k 80-tke Ivanovi Greškovi

V ušiach nám stáročné lipy hudbou zvonja,
no život ulieta tak ako z hniezda vták...
Nuž aj ty, otec náš, cez úspechy i pády,
spieval si pesničky, čo ti vždy príslušia.
Aj preto v srdiečkach našich ťa máme radi,
kým slákom huslí života nás zohrievaš na duši...
Hoc' v januári, keď bol Tvoj veľký deň,
a vzduch sa šťastím plnil
chceme ťa pozdraviť dnes najkrajšou áriou.
Svietiš nám v živote ako lúč na výslň.
Máš osemdesiat už, nuž teda – živio!!!
*To Ti želajú Tvoji najbližší – manželka Anka,
syn Ivan s manželkou, dcéra Taňa s manželom,
vnúčatá a pravnúčatá*

Na spoločnú cestu životom vykročili

Terézia Bednárová a Michal Macko, ktorí
uzavreli manželstvo 15. 4. 2023
Želáme Vám šťastný a radostný život, nech
ho napĺňa láska a vzájomná úcta!

Spomíname...

11. mája 2023 boli tomu dva roky, čo si sa
pobral Duško vďaľ.
Nechcel si odísť, veď si nás všetkých rád mal.
Chcel si s nami ešte byť,
no nebolo lieku, aby si mohol s nami žiť.
Život je len okamih, spomienka večná.
Navždy ťa budeme v srdci mať
a s láskou na teba spomínať.

*Manželka Božena Haličová (rodená Murgaš-
ová od Brkov), syn a dcéra s deťmi, švagrovia
a švagrinky s rodinami.*

Rozlúčili sme sa

s Jánom Sedilekom,
ktorý zomrel 11.4.2023,

s Dušanom Šajbanom,
ktorý zomrel 20.4.2023,

s Emíliou Balšiankovou,
ktorá zomrela 15.5.2023

Nech odpočívajú v pokoji!

Receptár

Čerešňový koláč

Potrebné prisady:

- 3 vajíčka
- 1 vanilkový cukor
- 250 g kryštálového cukru
- 2 dl oleja
- 3,5 dl mlieka
- 400 g polohrubej múky
- 1 prášok do pečiva
- 50 ml kakaa, čerešne
(príp. iné ovocie – čerstvé, mrazené, alebo aj kompót)
- džem
- čokoládová poleva

Postup: Celé vajíčka vyšľaháme najprv s vanilkovým cukrom, pridáme kryštálový a šľaháme do hustej peny. Pridáme 3 dl mlieka, olej, prešľaháme, pridávame po lyžiciach múku zmiešanú s práškom do pečiva a zároveň šľaháme. Odoberieme si 1/3 cesta (vychádza to tak na 4 dl), pridáme dve rovné lyžice kakaa (alebo 50 ml) 0,5 dl mlieka a metličkou vymiešame dohľadka. Na maslom vymazaný a múkou vysypaný plech nalejeme najprv svetlé cesto a naň lyžicou rovnomerne ponaliavame kakaové cesto. Nemusíme premiešavať, nulaďame čerešne. Upečieme pri teplote 175° C približne 15 min. Ešte horúci potrieme hrubšou vrstvou pikantného džemu, necháme vychladnúť a polejeme čokoládovou polevou. Necháme stuhnúť a horúcim nožom nakrájame na rezy.

Cesta za športom - Bohuš Balšianok ml.

Súčasný výsledok prieskumov športovej gramotnosti detí na Slovensku nepotešia. V odborných kruhoch sa hovorí, že ani opatrenia so zvýšením počtu hodín telesnej výchovy na školách problém nevyriešia. Deti musia chcieť športovať a rodičia u väčšiny z nich musia pomôcť. Napríklad tak, ako to bolo v rodine Bohuša Balšianka ml., aktuálne 24-ročného futbalistu hrajúceho vo farbách TJ Slovan Tajov.

1. TN: Bohuš, kde si získal vzťah k športu a potrebu behať, kopáť do lopty, či triafať hokejovú bránu?

- Na Notárskej záhrade v Tajove. Bola a ešte stále je dobrým miestom, kde sa dá vždy niečo robiť – každý deň v roku.

2. TN: Po detských hrách si sa začal vážnejšie venovať akému športu?

- Skúšal som futbal vo Futbalovom klube JUPIE Banská Bystrica - Podlavice. Ale ma neoslovil. Tak som začal skúšať zimný štadión v Banskej Bystrici, či zvládnem základné korčuľovanie. Podarilo sa a po roku ma prijali do hokejovej triedy na Základnej škole na Golianovej ul. v Banskej Bystrici, kde som 4 roky (2012 – 2015) ako člen HC 05 Banská Bystrica hral I. ligu mladších žiakov a I. ligu starších žiakov. Po jej skončení som pokračoval v štúdiu na Obchodnej akadémii v Banskej Bystrici. Počas štúdia som mal najprv striedavý štart v Banskej Bystrici a Detve a potom som 2 sezóny hral hokej v kategórii dorastenci v Brezne. Keďže podmienky hrať hokej v Banskej Bystrici a okolí pre dorastenecké či juniorské kategórie neboli, tak som s hokejom skončil.

Bohuš Balšianok ml. v dresu HC 05 Banská Bystrica

3. TN: Aj keď si s hokejom, ktorý si hral 8 rokov skončil, iste je na čo spomínať...

- Hádám na každý zápas, turnaj, na svojich spoluhráčov a kamarátov. Výnimočnou udalosťou v našom klube HC 05 Banská Bystrica bola v auguste 2013 návšteva

Michala Handzuša, priniesol nám ukázať víťazný Stanley Cup. Tiež rád spomínam na účasť na turnaji v Bielorusku.

4. TN: Ako túto tvoju hokejovú cestu zvládali tvoji rodičia? Iste mali z teba radosť...

- Áno a snažili sa pre mňa robiť tak, aby som mal čo potrebujem a čo som chcel. Ba aj niečo navyše. K narodeninám mi darovali fotoknihu, ktorá obsahuje fotografie mojich klubových družstiev, kamarátov, trénerov, dokumentuje môj hokejový život. Som im za všetko veľmi vďačný.

5. TN: Od hokeja k futbalu. Akými cestami si sa dostal až do kolektívu tajovských futbalistov?

- Chýbal mi pohyb. Pomohli mi kamaráti, ktorí hrali futbal v telovýchovnej jednote v Sliači a mali tam dorastenecké futbalové družstvo. Registroval som sa u nich v roku 2019. Neskorší postup do „A“ družstva ma neoslovil asi pre pomerne veľký vekový rozdiel. Skúšal som to aj v Badíne – 1 rok, odtiaľ som odišiel na hostovanie do Tajova a doma hrám futbal už tri roky. A rád. Onedlho sa bude realizovať aj prestup do domácej TJ.

6. TN: Ako sa cítiš v kolektíve futbalistov, aj v Tajove sú futbalisti starší, nevadí ti tu vekový rozdiel, rozumiete si?

- Myslím si, že v tomto kolektíve vek nehrá rolu. Je to kolektív, kde chlapci o futbale hovoria, o víťazstvách aj o prehrách. Je to kolektív, ktorý sa stretáva aj pri iných športových podujatiach, hráme súťaž v malom futbale, stretávame sa aj mimo futbalu napríklad na bowlingu a pod.

7. TN: To všetko je pozitívne. Ale nie všetko ide v TJ tak ako by sme chceli. Máš aj ty taký pocit, že niečo by bolo treba riešiť?

- Áno mám. Omladiť kolektív. Aj napriek tomu, že mladí ľudia majú vyššie ambície a nechcú hrať nižšie súťaže a pokúsiť sa zabojovať o vyššiu ligu

8. TN: Bohuš, vieš, že na ihrisku si jediný aktívny futbalista – Tajovčan?

- Nevedomujem si to, lebo ako hráčsky kolektív sme dobrý. Ale ak chceme omladiť kolektív, mali by sme začať v Tajove. Aspoň skúsiť. Obdivujem všetkých ostatných futbalistov, ktorí sú ochotní hrať za Tajov, lebo bez nich by sa futbal v Tajove stratil.

Za rozhovor poďakovala Anna Chlebovcová

Margita sype muchy za humnú (13. júl)

Futbal sa hrá na góly

Skončil sa súťažný ročník 2022/2023 vo futbale 8.ligy ObFZ B.Bystrica. Naši futbalisti celkovo skončili na 5. mieste so skóre 116:68 a so 41 bodmi. Najlepším strelcom 8.ligy sa stal neohrozene náš Filip Samson so 61 gólmi. Na druhom mieste sa umiestnil Ján Tešlár s FK Šalková "B" s 26 gólmi. Na začiatku sezóny naši chlapci ťahali víťaznú šnúru, ale prišla hráčska kríza. No, nakoniec sa schopili a predvádzali pekný, pre diváka zaujímavý futbal. Prehľad najvyšších víťazných výsledkov, ktoré sme hrali na domácej pôde:

13:0 FK Mičiná
9:1 FK P. Polhora
10:2 FK Šalková "B"
8:2 FK Selce "B"

zápasy na súperovej pôde:

0:7 FK Harmanec
1:7 FK Hiadeľ
1:9 Fk Mičiná

Najkurióznější výsledok sa zrodil v 25. kole v Riečke, kde sme remizovali
7:7 FK Riečka

V priebehu súťaže odstúpilo mužstvo TJ Partizán Hiadeľ, takže v 8. lige zostalo len 13 mužstiev.

Chcem sa poďakovať všetkým chlapcom za zodpovedný prístup k dochádzke na stretnutia. Tento ročník sme nemali problémy s naplnením zostavy ani na jedno stretnutie. Na záver sa chcem poďakovať aj všetkým, ktorí pomáhali pri prácach s prípravou ihriska na futbalové zápasy a počas priebehu stretnutí.

vedúci mužstva *Marián Schwarz*

8. liga, výsledná futbalová tabuľka za ročník 2022/2023.

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	OFK Slovenská Ľupča B	24	20	3	1	83:23	63
2	TJ Tatran Čierny Balog B	24	16	3	5	84:36	51
3	ŠK Zornička Riečka	24	15	3	6	89:50	48
4	TJ Iskra Horné Pršany	24	14	3	7	109:63	45
5	TJ Slovan Tajov	24	13	2	9	116:68	41
6	FK Šalková B	24	11	6	7	101:76	39
7	ŠK Sokol FO Staré Hory	24	11	5	8	64:64	38
8	TJ Tatran Harmanec	24	11	1	12	65:81	34
9	TJ Družstevník Dúbravica	24	8	3	13	45:72	27
10	TJ Slovan Pohronská Polhora	24	7	3	14	47:82	24
11	TJ Partizán Dolná Lehota	24	4	8	12	27:55	20
12	FK Selce B	24	3	2	19	46:109	11
13	TJ Družstevník Mičiná	24	1	2	21	25:122	5
14	TJ Partizán Hiadeľ (odstúpené)	0	0	0	0	0:0	0

ACH

Výzva

Športovci, ozvite sa. Radi by sme písali o Vás na športovej strane našich novín. Radi prijímame články od dopisovateľov, alebo stačí typ a k tomu kontakt. Náš kontakt je anita.murgasova@gmail.com alebo na kontakt nášho vydavateľa – Obecný úrad Tajov obec@obec.sk.

Mária Magdaléna čistá, je hojnosť v záhradách istá (22. júl)